अथ तस्यादुःखनाशकारणं विवेकज्ञानमेवेत्याह ॥ धन्याइति॥सत्यं ब्रह्मसमतयात्मत्वेन येषांते ॥ अनेन संसारतरणसामर्थ्यं दर्शितं॥अतएव जितात्मानोजितांतः करणाः अतएवमहात्मानः प्राप्तमहात्मैक्याः अतएव महाभागाः पूर्वजन्माद्यर्जितनिष्कामधर्मरूपमहाभाग्यवंतः मुनयोध्यानशीलास्ते धन्याः॥तत्र हेतुः येषां कर्मजन्ये प्रियाप्रिये नस्तः ॥ ४५ ॥ प्रियाप्रियाभावं विवृणोति॥प्रियादिति ॥ येषां मुक्तानां प्रियाद्वियुज्यमानादुःखं न संभवेन्नभवेत् अप्रियात्संयुज्यमानादधिकं प्रियवियोगादप्यधिकं दुःखं भवेत् ॥ अप्रियादधिकंभयमितिपाठे संयुज्यमानादप्रियादधिकं महद्भयमपि नभवेदित्यर्थः ॥ ताभ्यां प्रियवियोगजदुःखाप्रियसंयोगजदुःखभयान्यतराभ्यां ये वियुज्यंते तेषां महात्मनां मामकी नमस्क्रियास्तु तेषां नमस्कारेण तत्तुल्यता ममापिस्यादित्याशयः॥४६॥रामेण त्यक्ता अन्विष्य न मोचिता प्रियेणैव संतोषेणैव प्राणांस्त्यक्ष्यामि रामेण

धन्याःखलुमहात्मानोमुनयःसत्यसंमताः॥ जितात्मानोमहाभागायेषांनस्तःप्रियाप्रिये ॥ ४५॥ प्रियान्नसंभवेद्दुःखमप्रियादधिकं भवेत्॥ताभ्यांहितेवियुज्यंतेनमस्तेषांमहात्मनां ॥ ४६॥ साहंत्यक्ताप्रियेणैवरामेणविदितात्मना॥ प्राणांस्त्यक्ष्यामिपापस्यरावणस्यगतावशं॥ ४७॥इत्यार्षेश्रीम० वा० सुं० षड्विंशःसर्गः॥ २६॥ ॥७॥ इत्युक्ताःसीतयाघोरंराक्षस्यःक्रोधमूर्च्छिताः काश्चिज्जग्मुस्तदाख्यातुंरावणस्यदुरात्मनः॥ १ ॥ ततःसीतामुपागम्यराक्षस्योभीमदर्शनाः॥ पुनःपरुषमेकार्थमनर्थार्थमथाब्रुवन्॥ ॥ २॥ अद्येदानींतवानार्येसीतेपापविनिश्चये ॥ राक्षस्योभक्षयिष्यंतिमासमेतद्यथासुखं ॥ ३॥ सीतांताभिरनार्याभिर्दृष्ट्वासंतर्जितां तदा॥ राक्षसीत्रिजटावृद्धाप्रबुद्धावाक्यमब्रवीत्॥ ४॥ त्यक्तायाः प्राणत्यागस्यैव परमप्रियत्वात् ॥४७॥ छविमानः॥ इतिरामाभि० वा० सुं० षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥७॥ इत्युक्ताः मरिष्येइत्युक्ताः तदाख्यातुं मरणनिश्चयं कथयितुं ॥ १ ॥ एकार्थं वाक्यमितिशेषः ॥ अनर्थार्थं स्वेषामनर्थमात्रप्रयोजनकं ॥२॥ तदेववाक्यमाह अद्येदानीमिति॥अद्यदिने इदानीमस्मिन्क्षणे पापनिश्चये कृतमरणनिश्चयेऽस्मासु रक्षिकास्त्विदानीं तदसंभवान्मासं मासमात्रं॥इदमवधिकालोपलक्षणं भयातिशयार्थमेवमुक्तिः यथासुखं स्थितायास्तदनंतरं रावणाज्ञया एतत्तव शरीरं राक्षस्यो भक्षयिष्यंति ॥३॥ अनार्याभिः क्रूराभिः वृद्धा धर्मज्ञानयोगवयोभिर्वृद्धा प्रबुद्धेत्यनेन तावत्पर्यंतं सुखवतीतिगम्यते ॥ ४ ॥